



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 297/2011-66

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť B. A., V., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. M. K., K., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. a), b) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špeciálneho súdu v Pezinku v konaní vedenom pod sp. zn. BB – 3 T 3/2008 a jeho rozsudkom z 24. februára 2009 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Toš 5/2009 a jeho uznesením z 13. septembra 2010 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť B. A. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2010 doručená sťažnosť B. A., V., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“),

zastúpeného advokátom JUDr. M. K., K., doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 22. novembra 2010, vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 2 a 3 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. a), b) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Špeciálneho súdu v Pezinku (ďalej len „špeciálny súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. BB – 3 T 3/2008 a jeho rozsudkom z 24. februára 2009 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Toš 5/2009 a jeho uznesením z 13. septembra 2010.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom špeciálneho súdu sp. zn. BB – 3 T 3/2008 z 24. februára 2009 uznaný za vinného zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, za čo bol odsúdený na výnimočný súhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením na jeho výkon do 3. nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku špeciálneho súdu podal sťažovateľ (rovnako ako ďalší spoluobžalovaní) odvolanie, o ktorom najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Toš 5/2009 rozhodol uznesením z 13. septembra 2010 tak, že ho zamietol. V rámci druhostupňového konania najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Toš 5/2009 z 13. septembra 2010 podľa § 21 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vylúčil trestnú vec obžalovaných Š. S. a J. K. na samostatné konanie.

Podľa názoru sťažovateľa *„Postupom a rozhodnutím Špeciálneho súdu v Pezinku, rozsudkom zo dňa 24. februára 2009 sp. zn.: BB-3 T 3/2008 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uznesením z 13. septembra 2010 sp. zn.: 2 Toš 5/2009 boli porušené moje základné práva a slobody a to práva obsiahnuté v čl. 1 ods. 1, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1, ods., čl. 50 ods. 2, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva*

podľa čl. 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a, b, d, čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“.

Tieto tvrdenia sťažovateľ odôvodnil takto:

«Ad 1. Právo predniesť konečný návrh

Odvolačí senát na NS SR na verejnom zasadnutí dňa 13. 9. 2010 pod sp. zn.: 2 Toš 5/2009 tým, že mi neumožnil predniesť konečný návrh, porušil moje základné práva garantované mi v:

- Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a z toho vyplývajúce právo na súdnu ochranu

- Č. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a z toho vyplývajúce právo na spravodlivý súd

- Čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 3 písm. c Dohovoru a u toho vyplývajúce právo obhajovať sa osobne alebo za pomoci obhajcu

- Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a z toho vyplývajúci princíp právnej istoty...

... Právo na spravodlivé súdne konanie garantuje každému, kto je trestne stíhaný, právo oboznámiť sa so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu, má právo verejne pred súdom uviesť výhrady k vykonávaným dôkazom, navrhnúť svoje dôkazy.

Právom osoby, proti ktorej sa vedie súdne stíhanie, na obhajobu sa rozumie súhrn práv na realizáciu obhajoby proti vznesenému obvineniu. Toto právo o. i. ukotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, ako aj v čl. 6 ods. 3 písm. c Dohovoru. V zmysle práva obvineného obhajovať sa sám má právo vyjadriť sa ku všetkým obvineniam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich. Môže uvádzať okolnosti, navrhnovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky...

Proces je spor, ktorý sa odohráva prostredníctvom reči, kontradiktórnej diskusie, kde jeho strany musia mať „rovnaké zbrane“, rovnakú možnosť hovoriť a brániť svoju záležitosť.

... trestný poriadok, umožňuje obvinenému v ustanovení § 311 ods. 4 oprieť odvolanie o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré môže predniesť aj na verejnom zasadnutí v zmysle § 295 ods. 1.

*Najvyšší súd mi uvedené práva uprel, neumožnil mi predniesť konečný návrh v celom rozsahu napriek tomu, že som avizoval vopred, a aj z mojich reakcií a prednesov bolo zrejmé, že ja mám v úmysle predkladať nové skutočnosti a dôkazy.*

*... ma predseda senátu... prerušil počas konečného návrhu na vyžiadanie stanoviska MS SR, a následne mi už slovo vrátené nebolo a boli zamietnuté odvolania. Takýmto postupom mi bolo znemožnené predniesť konečný návrh v celom rozsahu a predložiť nové skutočnosti a dôkazy...*

*Ad 2. – zásada špeciality*

*Sudca špeciálneho súdu v Pezinku pracovisko Banská Bystrica vydal na mňa príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz sp. zn.: BB Pš 16/05 zo dňa 3. 8. 2005. Podkladom na vydanie zatýkacieho rozkazu bolo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 8. 3. 2005...*

*Dňa 3. 10. 2005 som bol zadržaný v Maďarskej republike a sudkyňa... nariadila moje vydanie do SR, a zároveň som sa nevzdal aplikácie zásady špeciality...*

*Z Maďarskej republiky do Slovenskej republiky som bol vydaný dňa 13. 10. 2005 a sudca ŠS v Banskej Bystrici ma uznesením zo dňa 14. 10. 2005 sp. zn.: BB-Pš 16/05 vzal do väzby...*

*Vyšetrovateľ obvinil mňa... z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny dňa 13. 4. 2006, teda obvinil ma zo spáchania totožného skutku, z ktorého ma už obvinili dňa 8. 3. 2005. To, že išlo o dvojité obvinenie za totožný skutok „zločineckej skupiny“ uviedol aj Špeciálny súd v rozsudku...*

*Duplicitné vydanie uznesenia o vznesení obvinenia pre totožný skutok, ako i duplicitné vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci pre totožný skutok spôsobuje nielen nezákonnosť a neprípustnosť všetkých dovtedy získaných dôkazov, ale aj nezákonnosť a nepoužiteľnosť EZR a nadväzujúci súhlas Súdu hlavného mesta v B.*

*Premietnutie uvedených úvah na konkrétnu situáciu znamená, že vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci zo dňa 10. 4. 2006, pre skutok, pre ktorý už bolo začaté trestné stíhanie vo veci uznesením zo dňa 11. 5. 2004, a vydanie uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 13. 4. 2006 pre skutok, pre ktorý som bol obvinený uznesením zo dňa 8. 3. 2005, spôsobilo nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť EZR zo dňa 3. 8. 2005 a súhlasu na vydanie Súdu hlavného mesta v B. zo dňa 5. októbra 2005 sp. zn.: 9.B.820/2005/4...*

*Keďže vydaním uznesenia o vznesení obvinenia pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a iné dňa 13. 4. 2006 spôsobilo nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť predošlého rozhodnutia maďarského súdu, momentom vydania uznesenia o vznesení obvinenia som bol trestné stíhaný v rozpore so zákonom.*

*Ad 3/ Špeciálny súd*

*Špeciálny súd v Pezinku bol súdom prvého stupňa, ktorý dňa 24. 2. 2009 vyniesol pod sp. zn. BB 3 T 3/2008 rozsudok, ktorým som bol odsúdený na doživotný trest odňatia slobody...*

*špeciálny súd, ktorý vyniesol vo februári r. 2009 rozsudok, v júli r. 2009 zanikol, pretože ústavný súd zistil, že bol zriadený v rozpore s Ústavou SR a Dohovorom OSN proti korupcii. Keďže rozsudok nebol právoplatný, bod. 3 výrokovej časti nálezu PL. ÚS 17/2008 sa na napadnutý rozsudok nevzťahoval, bolo teda povinnosťou odvolacieho senátu NS SR, aby porušenie základných práv a slobôd mňa ako obžalovaného na spravodlivý súd napravili. Napraviť uvedené porušenie sa dalo jedine zrušením rozsudku a vrátením veci súdu prvého stupňa, ktorý už bude spravodlivý...*

*...ak sudcovia špeciálneho súdu neboli nezávislí od výkonnej moci, ktorá navyše mala vplyv na ich mandát sudcu, použitím zásady per analogiam to isté platí na sudcov NS SR, ktorí rozhodovali o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam špeciálneho súdu.*

*Vzhľadom na uvedené je možné tvrdiť, že nebol spravodlivý a nezávislý nielen špeciálny súd ako súd prvého stupňa, ale ani odvolací súd, teda senát NS SR.*

*Keďže špeciálny súd, tak ako bol zvolený, nefungoval nezávisle, lebo bol pod bezprostrednou hrozbou výkonnej moci, boli porušené moje práva na spravodlivý proces.*

*Ad 3/ Právo na nezávislý, nestranný a spravodlivý súd...*

*V zmysle nálezu ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 17/08 Špeciálny súd nebol nezávislým od výkonnej moci. Nezávislosť a nestrannosť sú neodmysliteľnými atribútmi pojmu súd. Nestrannosť predpokladá nezávislosť. Účelom nezávislosti súdu je v podstate zabezpečiť jeho nestrannosť. Keďže špeciálny súd nebol nezávislým, nemohol byť ani nestranný. Z uvedeného vyplýva, že špeciálny súd nebol „spravodlivý súd“, čím bolo porušené moje práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 1 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.*

*Ad 4 – zloženie senátu 3 T na Špeciálnom súde s senátu 2 Toš na Najvyššom súde SR...*

*... tvrdím, že tak súd prvého stupňa, Špeciálny súd, v senáte 3 T zloženom zo sudcov, predsedu senátu JUDr. J. H. a členov senátu JUDr. J. G. a JUDr. R. P. ako i odvolací súd, Najvyšší súd SR v senáte 2 Toš zloženom z predsedu senátu JUDr. M. K., a členom senátu JUDr. J. S. a JUDr. P. F., nebol zložený zo zákonných sudcov.*

*Porušenie práva na zákonný súd spôsobuje nezákonnosť rozhodnutí, ako ak celého konania.*

*Ad 4/ Právo na zákonný súd a zákonného sudcu...*

*Vzhľadom na zmeny v osobách sudcov, teda zmenu v zložení senátu 3 T Špeciálneho súdu, som námietskou zaujatosti napadol zákonnosť zloženia senátu 3 T. Súd o vznesenej námietke nerozhodol uznesením. Predseda senátu 3 T na verejnom zasadnutí nevysvetlil dostatočným spôsobom, prečo došlo ku zmene v osobe predsedu senátu, teda prečo došlo ku zámene JUDr. H. namiesto JUDr. G. Taktiež bolo potrebné preskúmať, či bol v súlade so zákonom, rozvrhom práce a princípom zákonného sudcu postup podpredsedu špeciálneho súdu JUDr. P., keď z pozície náhradného sudcu prejednávanej veci dodatkom č. 5 zmenil poradie zastupujúcich členov senátu, čím de facto rozhodol o tom, že chýbajúcim členom senátu 3 T bude on, namiesto JUDr. C. Princíp zákonného sudcu porušil aj senát NS SR, keď v uznesení sp. zn. 2 Tošs 24/2008 uviedol, že zo zákona nemôže zasahovať do personálneho obsadenia súdu...*

*Zloženie senátu 2 Toš Najvyššieho súdu SR som napadol námietskou zaujatosti na verejnom zasadnutí dňa 10. 5. 2010, súd o nej nekonal, ale ani nevysvetlil, prečo o nej nekonal. Ďalšiu námietku zaujatosti proti zloženiu senátu 2 Toš som vzniesol na verejnom zasadnutí dňa 19. 3. 2010, o ktorej súd tiež nekonal.*

*Námietkové konanie spočívalo v tom, že po pridelení prejednávanej veci senátu 2 Toš až do jej právoplatného ukončenia, došlo päťkrát ku zmene v zložení senátu, ale nie vo všetkých prípadoch boli vynútené. Dôvody zmeny v zložení senátu na verejných zasadnutiach nie sú vysvetlené ani v zápisniciach z roku 2009, ani z roku 2010.*

*Najvyšší súd SR mal predovšetkým vysvetliť, že prečo nebola prejednávaná vec, po faktickom rozpadnutí sa senátu 2 Toš, pridelená pomocou technických a programových prostriedkov inému senátu. Navyše, senát má pozostávať z troch sudcov, avšak senát*

*2 Toš mal v auguste 2009 iba jednu stálu členku JUDr. S., ktorú ale predseda Najvyššieho súdu SR od 1. 2. 2010 preradil do senátu 3 Toš, čiže senát 2 Toš v podstate ani neexistoval, lebo nemal členov.*

*Členka senátu 3 Toš JUDr. S. mala zároveň pridelenú trestnú vec vedenú proti mne, čo je opäť porušenie princípu zákonného sudcu, lebo vec sa prideľuje senátu, a nie jednotlivému sudcovi.*

*Vec pridelenú senátu 2 Toš prejednali sudcovia, ktorí boli členmi senátu 3 Toš, ako to vyplýva z rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2009...*

*Ostalo nevysvetlené, prečo nahradil člena senátu 2 Toš JUDr. F. v októbri JUDr. K., ktorý v júli 2009 nebol členom senátu, a ani následne v apríli 2010. V zápisniciach neboli uvedené konkrétne okolnosti, ktoré by JUDr. F. v októbri 2009 bránili pri výkone súdnictva ako sudcu najvyššieho súdu...*

*Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný súd zriadený v súlade so zákonom, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcim z čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Rozhodnutie vydané v takomto konaní nemôže byť ústavne akceptovateľné. Súčasťou základného práva na zákonného sudcu je preto nevyhnutne požiadavka, aby prípadné námietky účastníka súdneho konania ohľadne porušenia uvedených práv boli náležite preskúmané a aby sa súd, príslušný o týchto námietkach rozhodovať, s nimi preskúmateľným spôsobom vysporiadal. V posudzovanom prípade tak najvyšší súd neurobil, čím porušil základné práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.*

*Pravidlá stanovené v Rozvrhu práce boli zmenené Opatreniami predsedu Najvyššieho súdu SR bez toho, aby to bolo rozumne zdôvodnené. Zdanie dôvery je potom silne narušené tým, že štátna správa súdu v osobe predsedu Najvyššieho súdu SR zmenila pravidlá po pridelení veci do senátu 2 Toš.*

*Na základe vyššie uvedeného preto tvrdím, že trestnú vec vedenú proti mne neprejednal súd zriadený zákonom ani na prvostupňovom Špeciálnom súde, ba ani v odvolacom konaní na Najvyššom súde SR, navyše o mnou podaných námietkach zaujatosti nebolo rozhodnuté preskúmateľným spôsobom (uznesením), čím došlo k porušeniu práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.*

*Ad 5 – zaujatost' členov senátu 3 T Špeciálneho súdu a členov senátu 2 Toš Najvyššieho súdu Slovenskej republiky*

*I. Zaujatost' členov senátu 2 Toš NS SR*

*Zaujatost' členov senátu 2 Toš... voči mojej osobe vidím nielen v tom, že ako sudcovia odvolacieho súdu proti rozhodnutiam špeciálneho súdu podliehali režimu bezpečnostných previerok a poberali finančné príplatky, ktoré zvyšní sudcovia nepoberali, ale aj v nižšie popísaných udalostiach:*

*1. Na verejnom zasadnutí... 13. 9. 2010 mi... neumožnili predniesť konečný návrh v celom rozsahu..., súd VZ prerušil a následne mi už nebolo vrátené slovo.*

*Zaujatost' členov senátu 2 Toš spočíva v tom, že vedeli, že chcem predložiť súdu nové skutočnosti a dôkazy, ale súd vôbec neskúmal, čo to chcem vlastne predložiť, zrejme už bolo rozhodnuté a VZ bola iba formalita.*

*2. ...*

*Zaujatost' členov senátu 2 Toš spočíva v tom, že už 6. mája 2010 zistili existenciu kriminálnej skupiny tzv. A. a že ja som šéfom tejto skupiny, pričom totožní sudcovia NS SR posudzovali aj trestnú vec vednú proti mne v odvolacom konaní, kde som bol obžalovaný zo založenia zločineckej skupiny, z ktorej som bol právoplatne odsúdený až 13. septembra 2010. Je nepochybné, že sudcovia si názor osvojený vo veci 2 Toš 2/2008 preniesli do veci 2 Toš 5/2009 a to ešte neodznali návrhy a existoval časový priestor na predloženie nových skutočností a dôkazov.*

*3. ...*

*Zaujatost' členov senátu 2 Toš spočíva v tom, že súd nerešpektoval ustanovenie Trestného poriadku o zásade špeciality, ktoré je podstatnou okolnosťou v predmetnej veci.*

*II. Zaujatost' členov senátu 3 T špeciálneho súdu*

*Zaujatost' členov senátu 3 T... vidím v tom, plénum ÚS SR v náleze sp. zn.: PL. ÚS 17/08 vyhlásil zriadenie Špeciálneho súdu za rozporné s Ústavou SR, ale aj v iných okolnostiach.*

*1. Sudca JUDr. J. H. bol členom senátu 2 T, ktorý vyniesol rozsudok vo veci PK-2 T 14/2007, čiže on už v roku 2007 mal za preukázané a zistené, že kriminálna skupina tzv. A. existuje, a že ja som šéfom tejto skupiny.*

*Je vylúčené, aby mohol JUDr. H. posúdiť vec BB-3 T 3/2008 nezaujato a nestranne.*

2. *Predseda senátu JUDr. H. spôsobom, akým uviedol výsluch obžalovaných a svedkov, a neustálym zasahovaním do výsluchu svedkov a znalcov, zamietaním otázok, preformulovaním otázok keď vypočúvaná osoba odpovedala na niečo úplne iné, čo bolo predmetom prvotnej otázky a niekedy dokonca odpovedal namiesto svedkov - jasne deklaroval svoju zaujatosť proti obžalovaným...*

3. *Vychádzajúc zo zásady iura novit curia mal senát 3 T vedieť, že nie je v právomoci súdu zrušiť mi právo na zásadu špeciality. Senát 3T, akonáhle oboznámil spis 2 T 31/08 KS BB zrušil aplikáciu zásady špeciality...*

*Zaujatosť senátu 3 T vidím v tom, že sa neriadil Trestným poriadkom (§ 8 ods. 3), ale rozsudkom Najvyššieho súdu SR vo veci 2 T 31/08 KS BB.*

*Ad 5 Právo na nezávislý a nestranný súd*

*... poukazujem na neprimeraný postup predsedu senátu Špeciálneho súdu JUDr. H. pri výsluchu svedka J. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 26. 9. 2008, ktorého doslovne prinútil zložiť prisahu svedka a následne prikázal svedkovi, aby vypovedal napriek tomu, že svedok predtým trikrát uviedol, že odmieta vypovedať a zaplatí poriadkovú pokutu.*

*V konečnom dôsledku súd v rozsudku na str. 60 uznáva svoj mylný postup a nepripúšťa svoju zaujatosť, avšak priebeh výsluchu sv. Š. evidentne preukázal zaujatosť predsedu senátu...*

*Ďalej poukazujem na to, že v súvislosti s nátlakom súdu na sv. Š. aby vypovedal, obhajca JUDr. S. vzniesol námietku zaujatosti nie z procesných dôvodov...*

*Následne som sa ja pripojil k námietke obhajcu JUDr. S...*

*O vznesených námietkach zaujatosti mal senát rozhodnúť uznesením, pretože keď sudca núti svedka vypovedať po uložení poriadkovej pokuty a po trojnásobnom vyhlásení, že odmieta vypovedať, nenamietal sa procesný postup, ale subjektívna nezaujatosť senátu, najmä predsedu senátu.*

*Ak bol napriek tomu senát mienky, že sa namietal procesný postup, o ktorej sa v zmysle § 32 ods. 7 Tr. poriadku nekoná (nie odsek 6?), tak o tom mal rozhodnúť senát, a nie predseda senátu.*

*Na túto skutočnosť som upozornil jednak v záverečnej reči, ako i v písomne odôvodnenom odvolaní, ale NS SR na to nereagoval...*

*Zaujatost' sudcu JUDr. H. spočíva v tom, že keď ako člen senátu rozsudkom ŠS z roku 2007 už zistil a označil ma za šéfa kriminálnej skupiny tzv. A., je vylúčené, aby v rokoch 2008 a 2009 dokázal objektívne posúdiť obžalobu, ktorá ma vinila zo založenia a zosnovania zločineckej skupiny. Povedané inými slovami, sudca H. v rokoch 2008 až 2009 zisťoval to, o čom bol presvedčený už v roku 2007.*

*... uvedené sa vzťahuje aj na uznesenie senátu NS SR 2 Toš v zložení z predsedu senátu JUDr. M. K. a členov senátu JUDr. J. S. a JUDr. P. F., ktorí už dňa 6. 5. 2010 uznesením sp. zn.: 2 Toš 2/2008 potvrdili rozsudok ŠS o. i. o tom, že ja som šéfom kriminálnej skupiny tzv. A., pričom senát 2 Toš v totožnom zložení rozhodol uznesením sp. zn.: 2 Toš 5/2009 o mojej vine zo založenia a zosnovania zločineckej skupiny až 13. 9. 2010.*

*Členovia senátu 2 Toš NS SR pred právoplatným rozhodnutím o mojej vine de facto rozhodli, že som vinný, čiže prejudikovali moju vinu a je vylúčené, aby rozhodovali bez predsudkov, teda nestranne a nezávisle...*

*Ad 6/ Výsluchy svedkov na hlavnom pojednávaní na Špeciálnom súde SR a výsluchy svedkov v prípravnom konaní*

*Rozsudok Špeciálneho súdu sp. zn. BB 3 T/3/2008 je založený na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a svedkom, ktorí vypovedali o rozhodujúcich okolnostiach... obžalovaní nemali možnosť klásť otázky. Ťažiskové dôkazy teda neboli podrobené kontradiktórnej diskusii...*

*Obžaloba prokurátora bola teda založená v rozhodujúcej miere na výpovedi svedka Č., ktorý nebol vypočutý kontradiktórne. ... svedok Č. na hlavnom pojednávaní nielen, že odmietol vypovedať, ale dodal, že trvá na obsahu prehlásenia spísaného pred notárom, v ktorom obviňuje vyšetrovateľov z psychického nátlaku a vyhrážok a zároveň označuje úplne iné osoby zo spáchania skutku č. 2 rozsudku.*

*Za takejto situácie bol teda výsluch svedka Č. o to viac nevyhnutný. Vznikla potreba odstrániť rozpory medzi výpoveďou svedka Č. z 15. 11. 2007 a jeho tvrdeniami v prehlásení, stotožniť osoby, ktoré v nej označil, a konfrontovať svedka Č. so svedkom S., atď.*

*Napokon aj súd označil výpoveď svedka Č. z 15. 11. 2007 ako „hlavný dôkaz“ na str. 62 rozsudku.*

*V tejto súvislosti poukazujem na uznesenie samosudcu Špeciálneho súdu JUDr. J. H., sp. zn. BB-3 T/22/2008 z 24. 7. 2008, kde na str. 15 je uvedené: „v prípade jeho výsluchu zo dňa 15. 11. 2007 tiež možno konštatovať, že nebol urobený v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Tr. poriadku a keďže v podstate ide o jediný dôkaz, na základe ktorého bolo postupované voči konkrétnym osobám, vzhľadom k tejto skutočnosti i celkovým okolnostiam prípadu, súd má za to, že záver prokurátora a oprávnenosti postavenia vyššie menovaných osôb pre súd je predčasný.“...*

*Podotýkam, že ide o totožného sudcu JUDr. H., ktorý výpoveď svedka Č. z 15. 11. 2007 použil ako hlavný dôkaz v rozsudku sp. zn. BB-3 T/3/2008.*

*... aj Najvyšší súd SR sa stotožnil so záverom samosudcu JUDr. H., že výpoveď svedka Č. nebola urobená v súlade s príslušnými ustanoveniami Tr. por. a že ide o jediný dôkaz...*

*Z uvedeného vyplýva, že keď to súdom vyhovuje, považujú výpoveď svedka za nezákonnú, a keď ju potrebujú, tak je zákonná.*

*Na verejnom zasadnutí dňa 13. 9. 2010 som mal prichystaný zoznam otázok, na ktoré mal svedok Č. odpovedať, ale nebolo mi umožnené to predložiť...*

*Súd pochybil, keď prečítal zápisnicu o výpovedi svedka B. podľa § 263 ods. 4 Tr. por., pretože svedok B. odmietol vypovedať bez oprávnenia, súd mu za to uložil i poriadkovú pokutu a výpoveď z 20. 12. 2007 prečítal podľa § 263 ods. 3 písm. c) Tr. por.*

*Dôkaz v podobe zápisnice o výsluchu svedka B. z 24. 11. 2006 teda nebol vykonaný zákonným spôsobom a takýto nezákonný dôkaz ani nemožno hodnotiť.*

*Súd oprel výrok o mojej vine v skutku č. 2 rozsudku o prečítané výpovede nielen svedkov Č. a B., ale aj prečítanú výpoveď svedka J. Š. a obžalovaného Š. S. z 18. 9. 2006 na hlavnom pojednávaní dňa 11. 9. 2008. Výpoveď obž. S. súd prečítal v mojej neprítomnosti.*

*Ad 7/ - právo požadovať vykonanie dôkazu...*

*Špeciálny súd SR ukončil dokazovanie dňa 20. 2. 2009 napriek tomu, že viacero svedkov predvolaných na hlavné pojednávania sa ospravedlnilo pre práceneschopnosť...*

*... Moje návrhy na kontrolné posudky boli zamietnuté.*

*Ad 8/ Trestné stíhanie pre hrubý nátlak proti poškodenému C. L...*

*... vo veci vydierania resp. hrubého nátlaku proti pošk. L. nebolo vydané uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci podľa § 160 ods. 1 Tr. por., čo považujem za podstatnú*

vadu konania. Avšak súd o tomto pochybení mal vedomosť, pretože boli prečítané písomné vyjadrenia spoluobžalovaných P. a B., ktorí na to poukazovali. Odvolania však boli zamietnuté...

V súdnom spise na špeciálnom súde sp. zn. BB 3 T/3/2008 i na Najvyššom súde SR sp. zn. 2 Toš 5/2009 sa uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci vydierania alebo hrubého nátlaku pošk. C. L. nenachádza. Uznesenie z 8. 3. 2005 vydal vyšetrovateľ podľa § 163 ods. 1 Tr. por...

Vzhľadom na vyššie uvedené, teda, že vo veci hrubého nátlaku proti poškodenému C. L. nebolo začaté trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 Tr. por., som bol stíhaný a odsúdený inak, než zákonným spôsobom.

*Ad 9/ trestné stíhanie, zmena právnej kvalifikácie a modifikácia obvinenia...*

Špeciálny súd mňa neupozornil na to, že vraždu pošk. N. bude možné posúdiť nielen podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ale aj podľa písmen i) a j), odseku 2 k § 219 Tr. zák.

Bol som odsúdený pre trestný čin vraždy pošk. N. aj ako člen organizovanej skupiny a z obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky bez toho, aby som mohol k tejto novej právnej kvalifikácii zaujať svoje stanovisko. V tejto súvislosti poukazujem na význam kontradiktórnosti procesu, pretože právo na obhajobu môže byť efektívne vykonávané iba v prípade, keď súd vypočúva argumenty i k novej právnej kvalifikácii prejednávaneho skutku...

Nespochybňujem právo súdu na novú kvalifikáciu, ale zároveň treba uviesť, že súd mi mal dať možnosť využiť právo na obhajobu a to praktickým a účinným spôsobom a v rozumnej dobe.

Vzhľadom na to, že ma súd vopred neupozornil na možnú novú právnu kvalifikáciu, bolo porušené moje právo na obhajobu...

Nie je možné odsúdiť páchatel'a za konanie, ktoré súd posúdil ako konania organizovanej skupiny a zároveň totožné konania posúdil aj ako konanie zločineckej skupiny a ešte aj konanie formou spolupáchatel'stva...

... Súd zmenil čas, resp. obdobie, kedy mala byť zločinecká skupina založená, čím mi bolo odopreté právo predložiť súdu alibi a dať vypočúť svedkov v súvislosti so zmenou skutku.

*... Bolo povinnosťou špeciálneho súdu časovo vymedziť ukončenie trvania existencie zločineckej skupiny.*

*Špeciálny súd ma odsúdil za tr. čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z.) teda trestný zákon, ktorý nadobudol účinnosť od 1. 1. 2006.*

*Ja som nebol obžalovaný ani odsúdený z takéhoto konkrétneho skutku, ktorý by bol spáchaný po nadobudnutí „nového“ trestného zákona, teda po 1. 1. 2006.*

*... tvrdím, že Špeciálny súd pochybil, keď skutok č. 1 rozsudku, založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny právne kvalifikoval podľa § 296 Tr. zák. účinného od 1. 1. 2006, a pochybil taktiež odvolací senát Najvyššieho súdu SR keď túto vadu nenapravil.*

*Ad 10 – dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom...*

*Súd v rozsudku na strane 36 uviedol, že akceptoval ako procesné použiteľnú iba výpoveď M. Č. ako svedka zo dňa 15. 11. 2007, ktorú postupom v zmysle § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní. Faktom ja, že to bola jediná prečítaná výpoveď svedka Č...*

*Súd v rozsudku uviedol, že sa výpoveďami obvineného Č. neriadil a nehodnotil ich, tie neboli a ani nemohli byť prečítané v zmysle § 362 ods. 4 Tr. poriadku, lebo toto ustanovenie sa vzťahuje na výpoveď svedka, nie na výpoveď obvineného. Avšak ironické poznámky a oslovenia týranej osoby so slovami „Á., Á.“ nie sú obsahom výpovede svedka Č. zo dňa 15. 11. 2007!*

*... súd zavádza, teda súd konal v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku... súd konal v rozpore s tým, čo napísal v rozsudku, lebo hodnotil dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, a ani nemohli byť zo zákona vykonané...*

*Keďže svedok Č. videl letecké snímky z PD v S. v rukách vyšetrovateľa už 20. 10. 2005 a následne mu ich totožný vyšetrovateľ kpt. Mgr. B. predložil aj dňa 13. 4. 2006 pri výsluchu svedka, aby označil, kde má byť zakopaný pošk. N., ide o nezákonný dôkaz, pretože trestné stíhanie vo veci vraždy pošk. N. bolo začaté uznesením vyšetrovateľa zo dňa 16. 2. 2006...*

*Keďže dôkaz získaný v rozpore so zákonom prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalší dôkaz, ktorý vychádza z obsahu nezákonne získaného dôkazu, chcel som na túto nezákonnosť poukázať na Vz na NS SR, čo mi však umožnené nebolo...*

... Zo zápisnice o previerke výpovede na mieste zo dňa 13. 4. 2006 vyplýva, že svedok Č. nebol poučený, nebola prítomná nezúčastnená osoba a navyše, policajti vstúpili na súkromný pozemok... bez povolenia kompetentného orgánu konania...

*I. Právo na obhajobu...*

*Tvrdím, že boli porušené moje práva podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) dohovoru a čl. 47 ods. 3, čl. čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy, pretože mi nebolo umožnené kontradiktórnym spôsobom vypočuť svedkov Č., B. a Š. Rozsudok špeciálneho súdu je opretý v rozhodujúcej miere o prečítané výpovede uvedených svedkov...*

*Výpoveď kajúcnika Č. nie je podporená žiadnym inými objektívne nespochybniteľnými dôkazmi, skôr naopak...*

*Špeciálny súd zamietol mnou predložené návrhy na doplnenie dokazovania... a paradoxne ukončil dokazovanie dňa 20. 2. 2009 bez výsluchu svedkov, ktorých výsluch sám urgoval na hlavnom pojednávaní dňa 19. 2. 2009...*

*V práve na prípravu obhajoby je zahrnuté aj právo požadovať vykonanie dôkazu, ak majú význam pre rozhodnutie.*

*V oblasti dokazovania princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každá strana mala rovnakú možnosť predkladať alebo navrhovať dôkazy na svoje tvrdenia, alebo na svoju obhajobu...*

*... Predseda senátu teda nevyžiadal výpis od policajtov, ktorí ho majú k dispozícii, ale požiadal policajta, ktorý tento výpis videl, aby zistil, či ho ešte majú...*

*Špeciálny súd nevyvinul žiadnu snahu o stotožnenie osôb a vozidiel, ktoré menoval a opisoval svedok Č. v prehlásení. Reálna existencia týchto osôb vyvrátená nebola, čím súd porušil zásadu In dubio pro reo...*

*Špeciálny súd zamietol môj návrh na pribratie znalca z odboru toxikológie za účelom zistenia, či sv. Č. a B. sú užívatelia psychoaktívnych látok...*

*Súd ma... neinformoval vopred, že skutok vraždy pošk. N. môže byť právne kvalifikovaný aj inak, ako podľa obžaloby, čím boli porušené moje práva podľa čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) dohovoru...*

*... Vzhľadom k tomu, že súd ma neupozornil na možnú modifikáciu obvinenia, a nič tomu nenasvedčovalo, bola moja obhajoba sťažená v tom zmysle, že som nemal dôvod ani možnosť predložiť súdu dôkazy, že „zakladatelia zločineckej (ja a P.) skupiny sme boli*

obaja na prelome rokov 2003 až 2004 vo vyšetrovacej väzbe. Právo byť oboznámený s obvinením a právo mať primeraný čas a možnosti na prípravu obhajoby podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 3 písm. a) b) dohovoru bolo porušené.

*II. Právo na prezumpciu neviny...*

*Súdny proces vedený na Špeciálnom súde nebol spravodlivý, a rozsudok je opretý o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.*

*Predovšetkým poukazujeme na zápisnicu o výsluchu svedka M. Č. z 15. 11. 2007, ktorú súd prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 1. 10. 2008 postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky...*

*Svedok Č., ako bývalý spoluobvinený mal právo odmietnuť vypovedať. V zápisnici z 15. 11. 2007, však nie je výslovne uvedené, či svedok Č. toto právo využíva, alebo nevyužíva, a preto tento dôkaz nebolo možné prečítať na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 4 Tr. por.*

*Svedok S. na hlavnom pojednávaní tiež neuviedol, či svojho práva vypovedať využíva, alebo nevyužíva. Ide o nezákonný postup...*

*Ak... svedok B. odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní dňa 12. 11. 2008 bez oprávnenia, súd postupoval v rozpore s Trestným poriadkom, ak jeho výpoveď z 24. 11. 2006 prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 20. 2. 2009 postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. Ide o nezákonný dôkaz.*

*Špeciálny súd v rozsudku uviedol, že pri svojich úvahách sa riadil iba výpoveďou svedka Č. z 15. 11. 2007, a jeho výpovede obvineného nepoužil. Tie neboli na hlavnom pojednávaní ani prečítané, ani byť nemohli.*

*Napriek tomu súd vsunul do skutkovej vety výrokovvej časti rozsudku v bode 2) rozsudku ironické poznámky a oslovenie týranej osoby „A., A.“ - tie ale v jedinej prečítanej výpovedi svedka Č. z 15. 11. 2007 nie sú uvedené.*

*Súd teda použil pri svojich úvahách aj dôkaz, ktorý na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný. Zároveň táto skutočnosť svedčí o klamstve súdu, že pri svojich úvahách sa riadil iba svedeckou výpoveďou Č.*

*Išlo o nezákonne vykonaný dôkaz, na základe ktorého súd kvalifikoval trestný skutok v bode 2) rozsudku ako vraždu spáchanú trýznivým spôsobom. Súd z ironických poznámok*

*a oslovení týranej osoby... vyvodil že ide o detaily zvyrazňujúce autentickosť zážitku popisujúcej osoby. Inak povedané, súd z toho vyvodil, že to zvyrazňuje jeho vierohodnosť.*

*Z uvedeného vyplýva, že súd sa pri svojich úvahách riadil dôkazom, ktorý jednak nebol vykonaný na hlavnom pojednávaní, a jednak ide o neprípustný dôkaz.*

*Hodnotenie dôkazu súdom má byť uskutočnené nad dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní pri uplatnení zásady bezprostrednosti, verbálnosti a efektívne kontradiktórnosti. Tak to vyplýva z podstatného obsahu práva na obhajobu a právo na spravodlivý proces a proces adekvátny.*

*Na margo leteckých snímok z PD v S. uvádzam, že tieto boli zabezpečené v inej trestnej veci preukázateľne pred začatím trestného stíhania vo veci vraždy pošk. A. N.»*

Podaním doručeným ústavnému súdu 22. novembra 2010 sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť o návrh na rozhodnutie a žiadal, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

*„Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom sp. zn.: BB 3 T/3/2008 zo dňa 24. 2. 2009 a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn.: 2 Toš/5/2009 zo dňa 13. 9. 2010 porušili princípy právneho štátu zakotvené v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušili základné právo B. A., a to právo na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na rovnosť účastníkov konania zaručené v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, právo na zákonný súd a zákonného sudcu zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, prezumpciu nevinu zaručenú v čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na obhajobu zaručené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), b), d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*

*Rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku, sp. zn. 3 T/3/2008 zo dňa 24. 2. 2009 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Toš/5/2009 zo dňa 13. 9. 2010 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.*

*B. A. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- Eur, ktoré sú Špeciálny súd v Pezinku a Najvyšší súd Slovenskej republiky povinní spoločne a nerozdielne mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

*B. A. priznáva náhradu trov konania, ktoré sú Špeciálny súd v Pezinku a Najvyšší súd Slovenskej republiky povinní spoločne a nerozdielne mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

Pretože sťažnosť sťažovateľa nespĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti [neboli pripojené kópie napadnutých právoplatných rozhodnutí v zmysle požiadaviek § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], ústavný súd prípisom z 30. marca 2011 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania. Na túto výzvu sťažovateľ reagoval zaslaním kópie rozsudku špeciálneho súd sp. zn. BB – 3 T 3/2008 z 24. februára 2009, ktorým ho špeciálny súd uznal za vinného zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, a kópie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Toš 5/2009 z 13. septembra 2010, ktorým najvyšší súd vylúčil trestnú vec obžalovaných Štefana Siničku a Júliusa Krátkeho na samostatné konanie.

## II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V prvom rade ústavný súd poukazuje na to, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Tvrdenia o porušení iných práv iným orgánom verejnej moci, ktoré sťažovateľ uviedol mimo petitu sťažnosti, ústavný súd považuje iba za súčasť jeho argumentácie.

Ústavný súd preto za predmet sťažnosti v tomto prípade považuje namietané porušenie čl. 1 ods. 1 ústavy, porušenie základných práv zaručených v čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 2 a 3 ústavy a porušenie práv

zaručených v čl. 6 ods. 1, 2 a 3 písm. a), b) a d) dohovoru rozsudkom špeciálneho súdu sp. zn. BB – 3 T 3/2008 z 24. februára 2009 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Toš 5/2009 z 13. septembra 2010.

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 50 ods. 2 ústavy každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva:

a) byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu,

b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby...

d) vyslúchať alebo dať vyslúchať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe.

**1. K namietanému porušeniu základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom postupom špeciálneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BB – 3 T 3/2008 a jeho rozsudkom z 24. februára 2009**

Ústavný súd vo svojom rozhodovaní vychádza z ústavného princípu subsidiarity svojej právomoci vo vzťahu k všeobecným súdom vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V tejto súvislosti ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv

a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05).

Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02).

Podľa § 306 ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

Podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 311 ods. 1 Trestného poriadku v písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Podľa § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že súd rozhodol v nezákonnom zložení...

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona...

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že v podstate všetkým základným právam zaručeným ústavou a právam zaručeným dohovorom, ktorých porušenie sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom v súvislosti s rozhodnutím špeciálneho súdu namieta, bol oprávnený a povinný poskytnúť ochranu najvyšší súd, v ktorého právomoci ako odvolacieho súdu bolo v prípade zistenia pochybení alebo nedostatkov, či už v postupe, alebo v samotnom rozhodnutí súdu prvého stupňa tieto napraviť.

Najvyšší súd v prípade podania odvolania bol teda súdom s plnou jurisdikciou, v ktorého právomoci bolo posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností daného prípadu vrátane zákonnosti a ústavnosti postupu špeciálneho súdu (ale aj orgánov činných v prípravnom konaní). Sťažovateľ teda realizáciou svojho práva na obhajobu v priebehu trestného konania vedeného proti nemu mal možnosť účinným spôsobom namietat' porušenie svojich v sťažnosti označených práv pred všeobecným súdom, a preto ústavný súd jeho sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

**2. K namietanému porušeniu základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Toš 5/2009 a jeho uznesením z 13. septembra 2010**

Stážovateľ v sťažnosti podanej ústavnému súdu namieta porušenie svojich základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom aj postupom najvyššieho súdu v označenom konaní a jeho uznesením sp. zn. 2 Toš 5/2009 z 13. septembra 2010.

Podstata námietok nielen v tejto časti sťažnosti spočíva predovšetkým v tvrdeniach, že sťažovateľovi nebol daný priestor na podanie „konečného návrhu“, že o jeho trestnej veci rozhodovali senáty (špeciálneho a najvyššieho súdu), ktoré neboli nezávislé a nestranné, prípadne zložené zo zákonných sudcov, že niektoré z dôkazov neboli vykonané zákonným spôsobom (výsluchy niektorých svedkov, resp. prečítanie zápisníc o ich výsluchu), resp. že niektoré z navrhovaných dôkazov neboli vykonané vôbec (výsluchy navrhovaných svedkov, „kontrolné“ znalecké posudky). Stážovateľ poukazovaním na rôzne procesné „pochybenia“ všeobecných súdov odôvodňuje svoje presvedčenie o zaujatosti sudcov rozhodujúcich v jeho trestnej veci. Je taktiež presvedčený o nesprávnom použití „nového Trestného zákona“, keďže sa nedopustil trestnej činnosti za jeho účinnosti. Zároveň vyslovil aj presvedčenie o porušení ustanovení Trestného poriadku v rámci prípravného konania, keď za jeden z trestných činov, pre ktorý je stíhaný, nebolo začaté trestné konanie.

Stážovateľove argumenty v konečnom dôsledku jednoznačne smerujú k jeho presvedčeniu o porušení práva na obhajobu, ďalej k tomu, že v jeho trestnej veci nerozhodli nezávislí a nestranní sudcovia, k tomu, že bol odsúdený na základe nezákonne vykonaných dôkazov, a napokon k tomu, že v rámci trestného stíhania jeho osoby neboli správne použité hmotnoprávne ustanovenia Trestného zákona.

Na tomto mieste ústavný súd opäť zdôrazňuje, že nie je iba jeho povinnosťou zabezpečovať ochranu základných práv a slobôd, ale že túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti. Rovnako je potrebné pripomenúť princíp subsidiarity zakotvený v ustanovení čl. 127 ods. 1 ústavy in fine „... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu...
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania...
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom...
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť...

Podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 384 ods. 1 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa...

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, že sťažovateľ má k dispozícii zákonné prostriedky, ktorými sa môže domáhať preskúmania sťažnosťou pred ústavným súdom napadnutého postupu najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Toš 5/2009 a jeho uznesenia z 13. septembra 2010 využitím mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania. Najvyšší súd sa v rozsahu svojho preskúmacieho oprávnenia dovolacieho súdu bude musieť v podstate vysporiadať s rovnakými skutkovými a právnymi argumentmi, ako sťažovateľ uvádza aj v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd však v tejto súvislosti poznamenáva, že na posúdenie prípustnosti dovolania je zásadne príslušný dovolací súd. Ústavný súd v rámci svojej právomoci nemôže autoritatívne rozhodnúť o tom, či sťažovateľove tvrdenia v skutočnosti splňajú, alebo nespĺňajú dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku. To môže posúdiť a rozhodnúť o tom iba dovolací súd. Ústavný súd však v tomto konkrétnom prípade konštatuje, že sťažovateľove námietky tak, ako ich ústavnému súdu predstrel, sa javia ako dovolacie dôvody, a to nielen tým, ako sú sťažovateľom opísané, ale aj tým, ako ich sám sťažovateľ pomenoval (porušenie práva na obhajobu, dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom, senáty neboli zložené zo zákonných sudcov a pod.).

Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti (vo vzťahu k postupu a rozhodnutiu najvyššieho súdu) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

### **3. K namietanému porušeniu základného práva na prezumpciu neviny zaručeného v čl. 50 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 2 dohovoru všeobecnými súdmi (špeciálnym súdom a najvyšším súdom)**

Napokon ústavný súd zvlášť posúdil možnosť porušenia základného práva sťažovateľa na prezumpciu neviny zaručeného v čl. 50 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 2 dohovoru všeobecnými súdmi z toho dôvodu, že prípadnej nápravy porušenia tohto práva by sa nemohol domáhať v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. V prípade sťažovateľa však tento záver neplatí, pretože argumenty o porušení práva na prezumpciu neviny sťažovateľ oprel o nezákonnosť postupu oboch súdov v trestnom konaní. Svedčia o tom slová sťažovateľa: *„Prezumpcia neviny je viacrozmerový pojem a vyvodzuje sa z neho niekoľko významov. Jedným z týchto významov je zásada, že nikto nesmie byť odsúdený bez vykonania trestného konania v zákonnej forme, resp. že nikomu nesmie byť uložený trest, ak jeho vina nebola preukázaná v súlade so zákonom.“* V zmysle takto vznesenej námietky ústavný súd konštatuje, že aj táto môže byť predmetom konania o mimoriadnom opravnom prostriedku. Aj tomto prípade je teda právomoc ústavného súdu vylúčená, čo je dôvodom na odmietnutie sťažnosti aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Pretože sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá a rozhodovanie o ďalších jeho požiadavkách uvedených v petite sťažnosti (zrušiť napadnuté rozhodnutia špeciálneho a najvyššieho súdu, vrátiť im vec na ďalšie konanie, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie a trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom) je podmienené vyslovením porušenia základných práv alebo slobôd, k čomu v tomto prípade nedošlo, bolo bez právneho významu o týchto rozhodovať.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júla 2011